

hvilke vi aldrig kunne tænke paa at blive jevnbyrdige; der er under denne Behandling, hvorom Beretningen er kommen til os just idag, falder et Ord, som har slaaet mig, og som jeg vil tillade mig at gjentage, fordi det forekommer mig at være den virkelige Ledestjerne, som enhver Marinebestyrelse maa følge; det er denne Tanke: I Søværnet improviseres Intet (Rien ne s'improvise en marine), der skal b. e. s. Intet i Søforsvaret, det kan kun udvikles. Disse forskjellige Evingninger, som vi have været underkastede i denne Sag, og fra hvilke Ministeriet nu vil lede os ind paa en ny, maae blive aldeles tilintetgjørende for vort Forsvarsvæsen. Maafee har Ministeren Net, maafee er det sandt, at det Dieblik er kommet, da vi maae bryde med al gammel Tro og alle kjære Illusioner med Hensyn til, hvad vor Flaade kan udrette, men saa maa denne Sandhed komme til os og blive erkjendt af os anderledes, end det kan skee ved en Afstemning under Finantsloven. Det kan ikke være rigtigt, at en lovgivende Forsamling som vor, der underkaster ethvert usjett lille Lovforslag en mange Gange gjentagen Prøvelse, skal ved en enkelt Afstemning, halvt iblinde og halvt ledet af Sætninger, som ikke bevises, og som maafee ikke bør bevises her i Salen, gaae hen og afgjøre for en lang Fremtid, hvad der skal være Grundlaget for vor hele Ordning af Søværnet. Paa den anden Side erkjender jeg, at man bliver sat i en overordentlig vanskelig Stilling, hvis man forkaster Wandringsforslagene under Nr. 5 og 6, thi der gjælder om den Slags Ting, hvad Ordspøget siger om Belgjæringer, at de paa tvinges ikke. Har man en Minister, der erklærer, at han anseer et stort Vandseffib for ubrugeligt, for fordærveligt, saa kan en Forsamling som vor ikke paa tvinge ham det. Hele dette Spørgsmaal synes mig at være bragt ind for os paa en saadan Maade, at vi ikke kunne løse det. Vi kunne ikke i dette Dieblik tage vor definitive Bestemmelse. Der som der har været ført Forhandlinger i Finantsudvalget, som have været istand til at have ærede Medlemmers Anskuelse om dette Punkt — og jeg maa troe det efter Navnene paa de ærede Mænd, der ere gaaede med til Ministerens forskjellige Forslag — saa er der

ogsaa en Pligt til overfor os at give en fuldstændig aaben og udtømmende Forklaring. Den ærede Minister indledede, hvis jeg ikke tager feil, sin Optraeden i dette Thing som Marineminister ved i Sessionens Begyndelse at sige, at han skulde gribe en Leilighed til overfor Finantsudvalget og mulig ogsaa senere overfor Thinget paa den Maade, som Forholdenes Natur maatte tilsiige, at give en Forklaring af, hvorledes han opfattede Landets hele Stilling, og hvilke Grundsætninger man maatte lægge til Grund for dets hele Forsvar tilføes. Jeg veed ikke, om jeg har gjengivet Ordene rigtigt, men jeg troer at have rammet Tanken deri. Jeg fik dengang det Indtryk, at det var den ærede Ministers Mening i et Møde, der ikke var tilgængeligt for Offentligheden, at udvilde for Thinget, saaledes som han har haft Leilighed til tidligere i andre Forhold, sin Anskuelse om denne Sag. Jeg veed ikke, om det er hans Aigt at gjøre det; men det veed jeg, at jeg gaar til den Afstemning, der nu forestaaer, med den allerdybeste Bevægelse og den meest levende Betyrning, thi jeg indseer, at, hvilket af de foreliggende Forslag man end stemmer for, binder man sine Hænder langt over, hvad en Forsamling bør og skal gjøre, og paa den anden Side erkjender jeg, at overfor en Minister, der erklærer, at han ikke vil modtage den samme Bevilling som ifjor, da han ikke kan bruge den, kan man kun daarlige opretholde den Bestemmelse, vi engang have taget. Men jeg gjentager det, det er ikke Thingets Skyld, at vi ere bragte i denne Stilling, det er nærmest det høitærede Finantsudvalgs, thi hvis det virkelig er gaaet saa klart op for det, at vi have en ny Bei at betrede i vort Søforsvar, burde det have fundet et fyldigere Udtryk end det, som enten er kommet frem igjennem Betænkningen eller er kommet frem igjennem den ærede Ordførers Udtalelser.

Formanden: Der er endnu 3 Medlemmer, som have ønsket at udtale sig, og jeg maa derfor ansee det for rigtigst nu at standse Forhandlingerne, især da jeg antager, at den ærede Ordfører og muligens ogsaa den ærede Minister ville udtale sig.